

“या आपोनिमित्तेन प्राप्यन्ते ता नैमित्तिक्यः यथा गोवृषाः आतपवर्षाक्षासामन्विताः काष्ठे च ह्येषासम्भवात् अतः पूर्वं गृहीत्वा यूपसुत्तरेण पुनर्गृह्णन्मिति” कर्कः । अतएव श्रुत्या वृष्टेरातपनिमित्तत्वमुक्तम् “तस्माद्यत्नं क्वचित् शोचति स्वेदते वा पुरुषस्तेजस एव तदध्यापोजायन्ते” इति का० उ० पुरुषदेहस्य सन्नाप स्वेद्योरातपनिमित्तत्वात् वृष्टेरातपहेतुकत्वम् । व्यक्तमाह यादवः “तासां शतानि चत्वारि रश्मीनां वृष्टिसर्जने चतुः शतं वृष्टिवाहाः सखांस्तु अमृताः स्त्रियः” इति सूत्र्य-रश्मीनां मध्ये चतुःशतस्य वृष्टिसर्जकत्वेन वृष्टेरातप-निमित्तकत्वमत्र व्यक्तमेव ।

आतपवारण न० आतपं वारयति वृ-णित् ल्यु । क्त्वे । “वृष्टतिकुटुदं दत्त्वा यने सितातपवारणम्” “अनुदितान्य-सितातपवारणम्” इति च रघुः ।

आतपात्यय पु० इत० । रौद्रापगमे सूर्यकिरणविगमे । “आतपात्ययसंक्षिप्नोवारास्तु निषादिभिः” रघुः ।

आतपाभाव इत० पु० आतपस्याभावरूपायाम् आयायाम् ।

आतपीय लि० आतपस्य सन्निवृत्तदेशादि उत्करा० क् । आतपसन्निवृत्तदेशादौ ।

चातपोदक न० चातमे लक्ष्यमाणमुदकम् या० त० । सूर्य-मरीचौ-लक्ष्यमाणे उदके भृगुलक्ष्णिकायाम् ।

आतमाम् अव्य० आ+तम् आसु । आतिशयाभिमुख्ये अव्य-न्तसमन्ताङ्गावे च “महोदेवं कथमातमाऽख्यायत आत्मा हि महदुक्तम्” शत० ब्रा० ।

आतर पु० आतरत्यनेन आ+त-अप् । नद्यादेः तरणार्थं देवे शुक्ले “आतरलाववहेतोर्मुहुरह ! तरणिं तवावलम्बे” इत्युद्धतः इत्यभेदे आतरमानमुक्तं मनुना “पणं यानन्तरे दाप्यमुहोर्गृह्णन्तरे । पादस्मशुच्योपिपिप पादाङ्गं रिक्तकः पुमान् । भाण्डपूर्णाणि यानानि तार्थं दाप्यानि वारतः । रिक्तभाण्डानि यत् किञ्चित् पुमांससापरिच्छदाः”

आतर्पण न० आ+तप-ल्युट् । १ तप्तौ । णिच्-ल्युट् । २ प्रो-णने ३ सङ्गहातेपने । कर्त्तरि ल्युट् । ४ तृप्तिकारके लि० ।

आतव पु० आ+त-अप् । १ हिंसने कर्त्तरि अच् । २ हिंसके लि० । ३ राजभेदे पु० तस्यापत्यम् अन्धा० फक् । आतवायनः तदपत्ये पुं स्त्री० ।

आता स्त्री आभिमुख्येन आत्यते गम्यते प्राणिभिः आ+अत-कर्त्तरि षञ् । दिशि निरु० । “प्रमे द्वितादिव अञ्ज-ल्योताः” ऋ० १, ३३, ६ ।

आतान पु० आतन्यते आ+तन-घञ् । १ आभिमुख्येन विस्तारे २ दीर्घविस्तारे पटादिवयनार्थं दीर्घविस्तारे (टाना देओया) “अथा लता आतानवितानाभ्यां जालं विस्तारयतीति” वेदान्तप्र० कर्मणि घञ् । २ विस्तार्ये ३ क्रियमाणे च “एष एव नित्य एकाहतातानः” शत० ब्रा० ।

आतानक लि० आ+तन-ल्युट् । विस्तारके ।

आतापि पु० आ+तप इण् । असुरभेदे स चागस्त्येन भक्षितः “आतापिर्भक्षितोयेन वातापिश्च महासुरः । ससुद्धः-शोषितोयेन स मेऽगस्त्यः प्रसीदतु” मन्त्रालङ्कारादयमस्यते । आतापिन् पु० आतपति आ+तप-णिनि । (चिन्) पञ्जि-भेदे क्षीरस्वामी ।

आतापिन् पु० आ+ताप-णिनि । (चिन्) इति स्थाने पञ्जिभेदे ।

आतार पु० आतीर्यतेऽनेन आ+त-आ० षञ् । नावा-तरणार्थं देवे शुक्ले ।

आताली अव्य० आ+तल मा० ईण् । विधुरस्याकूलोकरणे जर्ज्या० “आतालीकृत्य विधुरभाकूलोक्त्येत्यर्थः” गण्यरत्नम् ।

आति पु० अत-इण् । शरारिपक्षिणि । “सुपर्णः पाञ्चज्य आतिर्वाहसीः” यजु० २४, २४ । “तप आतयोऽन तपः शुभ्रतः स्वा” ऋ० १८, ८५ । २ सततगन्तारि लि० ।

आतिथिग्व पु० अतिथिमभिगच्छति गम इ अतिथिग्वो-द्विषोदासोराजा तस्यापत्यम् अण् । द्विषोदासराजपुत्रे । “पराहृक्षतिथिग्वाय गमं करिष्यन्” ऋ० ६, २६, ३ “अ-तिथिग्वाय अतिथीनामभिगम्ये द्विषोदासाय” भाष्योक्तः द्विषोदास एव ऋग्वेदेऽतिथिग्वत्वेन प्रसिद्धः “सुरया आतिथिग्वे समीपं रात्रे” “वड्मन् आतिथिग्व इन्द्रोते बधूमतः” ऋ० ८, ६८, १६, १७ । “आतिथिग्व एत-न्नामकराजस्य पुत्रः तस्मै” भा० ।

आतिथेय न० आतिथये इदं टक् । १ अतिथिनिमित्तके भोज-नादौ । “आतिथेयमनिवारितातिथिः” भावः “दैव-पितृप्रातिथेयानि तत्प्रधानानि यस्य तु” मनुः । तत्र साधु टञ् । २ अतिथिसपर्यायां कुशले लि० । “प्रययावातिथेयेषु वसन्मृषिकुलेषु चः” रघुः । “यथोत्थायं भृगुमान् विध्य-क्षातिथेयो विचक्रमे” भट्टिः “प्रत्युज्जगामातिथिमातिथेयः” रघुः । स्त्रियां ङीप् । “तमातिथेयो बहूमानपूर्ववा” कमा०

आतिथ्य न० अतिथेरिदं ङङ् । १ अतिथिपरिचर्यायाम् । “तमातिथ्यक्रियाशान्तरथकोभपरित्रमम्” रघुः “कथमतन कस्य यवोचितमातिथ्यं विधाय” हितो० । स्त्रीत्वमपि “आतिथ्यायाः प्राक्प्रादयोयम्” शत० ब्रा० भाष्यम्